

Γιατί να απεργήσω, γιατί να διαδηλώσω στις 18 Φλεβάρη;

1. Γιατί η Κοινωνική Ασφάλιση είναι κομβικό ζήτημα για την εργατική - λαϊκή οικογένεια. **Αφορά όλες τις πλευρές της ζωής της, όσο κι αν η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια της με ταχυδακτυλουργίες προσπαθούν να εμφανίσουν το ζήτημα ως κάτι που αφορά μόνο τους συνταξιούχους**, επιστρατεύοντας μάλιστα το ψέμα και τη διαστρέβλωση για να κάμψουν τις αντιδράσεις και των σημερινών συνταξιούχων.

Προφανώς το Ασφαλιστικό αφορά το ύψος της σύνταξης που πετσοκόβεται διαρκώς. **Ομως, την ίδια στιγμή, αφορά καταρχάς τη νέα γενιά**, τη σημερινή και την αυριανή βάρδια της εργατικής τάξης. **Γιατί το ζήτημα είναι ιδιαίτερα για τους νέους εργαζόμενους να αντισταθούν στη λογική της δουλειάς μέχρι τα βαθιά γεράματα και τον τάφο, όπως επιτάσσουν η εργοδοσία, η ΕΕ και οι κυβερνήσεις της**. Δεν είναι ανάγκη για τον σημερινό συνταξιούχο, αλλά για τον σημερινό εργαζόμενο. Αρα, λοιπόν, προϋποθέτει την εξασφάλιση της δυνατότητας να μπορείς να ζήσεις με τη σύνταξή σου και όχι να δουλεύεις για να ζήσεις, όπως επιβάλλεται σε άλλα κράτη της ΕΕ με το πρόσχημα της «ενεργού γήρανσης».

2. Γιατί το Ασφαλιστικό **δεν αφορά μόνο το ύψος της σύνταξης και την ηλικία συνταξιοδότησης**. Περιλαμβάνει την **προστασία της υγείας των εργαζομένων, την εξασφάλιση ότι αν τύχει κάτι στους ίδιους και τις οικογένειές τους θα έχουν δημόσια και δωρεάν πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ανεξάρτητα από το εισόδημά τους**.

Η στρατηγική της κυβέρνησης και όλων των αστικών κομμάτων, την οποία υπηρετεί και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι ο ασφαλισμένος να αντιμετωπίζεται σαν πελάτης, να περνάει στη δική του προσωπική ευθύνη το αν και πότε θα πάρει σύνταξη, το αν και πόσο θα είναι «καλυμμένος» σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος, επαγγελματικής ή άλλης ασθένειας ή οποιασδήποτε αναποδιάς συμβεί στη ζωή του. Με το νομοσχέδιο ολοκληρώνεται δηλαδή το ξήλωμα και της παραμικρής υπόνοιας ότι η Ασφάλιση είναι ομπρέλα προστασίας για τους εργαζόμενους, με ευθύνη του κράτους.

3. **Γιατί η Κοινωνική Ασφάλιση δεν είναι ατομική υπόθεση, είναι συλλογικό κοινωνικό δικαίωμα**. Η σύνταξη, η εξασφάλιση της υγειονομικής περίθαλψης δεν χαρίζονται από κανέναν, **δεν είναι δώρο ούτε αγαθοεργία**. Είναι τμήμα του πλούτου που δημιουργούν οι εργαζόμενοι με τη δουλειά τους. Δεν βγαίνει από την τσέπη κανενός εργοδότη και κανενός κράτους. Ανήκουν δικαιωματικά στους εργαζόμενους. **Είναι λοιπόν διπλή και τριπλή αδικία οι εργαζόμενοι να υποχρεώνονται να πληρώνουν από την τσέπη τους για υπηρεσίες Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Πρόνοιας για να κερδοφορούν επιχειρήσεις και όμιλοι σε αυτούς τους τομείς και για να απαλλάσσεται το κράτος από περιττές για το κεφάλαιο «δαπάνες»!**

4. Γιατί πρέπει να πάρει επιθετική απάντηση η προπαγάνδα της κυβέρνησης, η διαρκής πρόκληση σε εργαζόμενους και συνταξιούχους. **Είναι χαρακτηριστικό ότι αφού χρεοκόπησε και το παραμύθι ότι «κάποιοι θα δουν αυξήσεις», τώρα λένε τα ίδια που έλεγε και ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι (τουλάχιστον) «είναι το πρώτο νομοσχέδιο που δεν φέρνει περικοπές».** Δηλαδή, η ΝΔ καλεί με τη σειρά της τους εργαζόμενους να θεωρήσουν «περασμένα - ξεχασμένα» όσα έχασαν τα τελευταία χρόνια.

Αλλωστε, το νομοσχέδιο του Βρούτση δεν έχει προέλθει από παρθενογένεση. Είναι ο νόμος Κατρούγκαλου, καλύτερα «θωρακισμένος», ώστε να προωθηθεί σε μεγαλύτερο βάθος και έκταση το ξήλωμα της Κοινωνικής Ασφάλισης. Ο ίδιος ο Βρούτσης λέει ότι το νομοσχέδιό του ενσωματώνει όλες τις προηγούμενες αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις, που έκαναν το λαό να λέει «κάθε πέρσι και καλύτερα».

5. Γιατί μια επιτυχημένη απεργία στις 18 Φλεβάρη **θα δώσει κουράγιο σε περισσότερες δυνάμεις να μπουν στον αγώνα το επόμενο διάστημα απέναντι στα «νέα επεισόδια» του Ασφαλιστικού αφού ήδη το υπουργείο Εργασίας έχει ανακοινώσει ότι μέσα στο 2020, με επόμενο νομοσχέδιο, θα προχωρήσουν η ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης, το τζογάρισμα των εισφορών των εργαζομένων στο χρηματιστήριο.** Αλλά και στον αγώνα σε άλλα μέτωπα, που αφορούν τις ΣΣΕ, τη μερική απασχόληση κ.ά. Επομένως, η 18η Φλεβάρη πρέπει να στείλει **το μήνυμα στην κυβέρνηση ότι οι εργαζόμενοι είναι αποφασισμένοι να βάλουν εμπόδια, ότι οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις δεν θα είναι περίπτωσης.**

6. Γιατί η επίθεση στο Ασφαλιστικό είναι κομμάτι της ενιαίας επίθεσης της αστικής τάξης στα εργατικά - λαϊκά στρώματα. **Συμπληρώνει το ξήλωμα κατακτήσεων των εργαζομένων, το τσάκισμα των Συλλογικών Συμβάσεων, την καταστολή της συνδικαλιστικής δράσης, τη φορομπηξία, την κατάργηση της προστασίας της λαϊκής κατοικίας, το ξεκλήρισμα των αυτοαπασχολούμενων.**

Δηλαδή, όλες τις φιλομονοπωλιακές μεταρρυθμίσεις, για μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και για νέα πεδία κερδοφορίας, που από τη μία μεγαλώνουν την πίτα των κερδών για το μεγάλο κεφάλαιο και από την άλλη τη σχετική και απόλυτη εξαθλίωση για τη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία. **Επομένως, η 18η Φλεβάρη θα είναι μέρα διεκδίκησης για κάθε απώλεια που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και για την ικανοποίηση όλων των δίκαιων αιτημάτων των εργαζομένων.**

7. Γιατί εκτός από την κυβέρνηση και την εργοδοσία, **η επιτυχημένη απεργία θα δώσει απάντηση και στον εργοδοτικό συνδικαλισμό, θα χαλάσει το σχεδιασμό για επιβολή σιγής νεκροταφείου.** Θα δώσει απάντηση στις αθλιότητες της ηγετικής ομάδας της ΓΣΕΕ, που έχει αναλάβει ρόλο εμπροσθοφυλακής για λογαριασμό του υπουργείου Εργασίας. Θα καταδικάσει την απεργοσπασία της, το «ξέπλυμα» που κάνει στο νόμο Βρούτση - Κατρούγκαλου και μάλιστα με χυδαίο αντικομμουνισμό, που θα τον ζήλευαν και οι φασίστες της Χρυσής Αυγής.

8. Γιατί οι εργαζόμενοι πρέπει να διατρανώσουν ότι δεν παραιτούνται από τη διεκδίκηση σύγχρονων δικαιωμάτων στη δουλειά και την Ασφάλιση. Γιατί σήμερα, ενώ υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για ένα σύγχρονο, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν κοινωνικο-ασφαλιστικό σύστημα, που θα καλύπτει ολόπλευρα, με σύγχρονες παροχές Υγείας - Πρόνοιας όλο το λαό, οι ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων υπονομεύουν αυτήν την ανάγκη.

Πρέπει λοιπόν να οργανωθεί η πάλη ενάντια σε αυτόν το νέο γύρο επίθεσης, με «σημαία» του «αύριο», του δικαιώματος δηλαδή της εργατικής τάξης να δουλεύει και να ζει με βάση τις σύγχρονες δυνατότητες της παραγωγής και της επιστήμης, να καρπώνεται τα οφέλη του πλούτου που η ίδια παράγει.

Μια πάλη που συνδέεται με την προοπτική μιας άλλης κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής οργάνωσης, χωρίς καπιταλιστές, που στο επίκεντρό της θα έχει τις σύγχρονες εργατικές - λαϊκές ανάγκες για μόρφωση, δουλειά και ζωή με δικαιώματα.

ΑΠΕΡΓΙΑ
18 ΦΛΕΒΑΡΗ

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
10.00πμ

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ
Ο ΝΟΜΟΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ-ΒΡΟΥΤΣΗ

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ